

NORIMBERK

nejen s Albrechtem Dürerem

V pátek 15. prosince 2017 se plný autobus studentů a učitelů našeho gymnázia vydal směr Norimberk. Ráno trochu mrholilo, ale i přesto jsme doufali, že se počasí v průběhu dne vybere.

Vyráželi jsme ještě za tmy, takže většina z nás pospávala, čehož využil pan ředitel a udělal si selfíčko s ukázněnými studenty. Když jsme přejeli hranice s Německem, dostali jsme přehled historie Norimberka (neztraťte ho, pokud budete maturovat z historie, tak se vám bude vážně hodit ☒) a tím jsme si připomněli, o jak významné město se jedná. Norimberk byl důležitým obchodním centrem, sídlem několika římskoněmeckých císařů, narodil se zde král Václav IV., žila v něm německá renesance, konaly se tu stranické sjezdy NSDAP a nakonec se právě toto město stalo dějištěm Norimberských procesů s nacisty. K přehledu jsme získali i mapku s vyznačenými památkami. V neposlední řadě jsme se zaměřili na významnou osobnost výtvarného světa, která je pevně spojena právě s Norimberkem, Albrechta Dürera (představitel zaalpské renesance, malíř a grafik). Mnozí z vás si ho také určitě vybaví v souvislosti z jedním z jeho nejznámějších děl, které se nachází v Praze v Národní galerii. Ano, jedná se o Růžencovou slavnost. Do Norimberku jsme tedy dorazili řádně vybaveni.

Naše první kroky vedly do centra města ke kostelu sv. Vavřince (Lorenzkirche). Počasí se více méně umoudřilo, tudíž se nám naskytl i krásný pohled na Císařský hrad (Kaiserburg). Již cestou ke kostelu nás zaujaly bohaté vánoční trhy. Dostali jsme krátký rozhod, abychom mohli objevit vše, co skýtají. Mnoho z nás nalákaly na tradiční norimberské perníčky. Později jsme opět společně pokračovali k domu již zmíněného Albrechta Dürera. Nutno poznamenat, že se na svou dobu neměl vůbec špatně (žil v 15. a 16. století). O jeho oblíbenosti také svědčí majestátní socha, kterou jsme po cestě spatřili. V domě se nacházela výstava umělcových obrazů. Pokud je člověk jedním z mála zúčastněných, komu pan profesor Kučera o obrazech slavného malíře vyprávěl, může docela slušně machrovat. Kdo myslíte, že to byl? :-D V místnosti se nacházelo mnoho autorových autorových autopořtů, například autopořt v podobě Krista či autopořt s květem máčky (vytvořil pro svou snoubenku). Dále nás velmi zaujal obraz Čtyři apoštolové, pod kterými jsou ukryty čtyři temperamenty. Z výstavy jsme pokračovali do Dürerových soukromých prostor. Ocitli jsme se v jeho jídelně, k níž patřily neobvykle široké židle. Ve vedlejší síni se nacházel oltář, což svědčí o umělcově zbožnosti. Neminuli jsme ani kuchyň, jež byla na můj vkus velmi skromná. Většinu místnosti zabírala kamenná pec. Po mé poznámce, že v této kuchyni bych asi neuvařila, řekl neznámý člověk, že já stejně nevařím.... No, taky pravda, alespoň mě to nemusí stresovat. Nejvíce nás ale přeci jen zaujala ukázka grafického tisku v Dürerově dílně. Jeho mědiryty i dřevoryty jsou neuvěřitelně detailní. Po celém domě jsme procházeli velice nízkými dveřmi. Konečně si člověk mého vzrůstu mohl jednou připadat jako Goliáš."